

for ikke ville svare til Forventningerne. Det er forekommet Flertallets Medlemmer befyndeligt, at en Tante som den her omhandlede er kommen frem i vor Tid, da Friheden og dens Fordele gjøre sig gjældende i alle Retninger, da man saa vel har Die for, hvilke heldige Følger der vil fremgaa af den frie Bevægelse, man har fundet det befyndeligt, at man har villet afsæle Grændser for Kapitalen netop paa en Tid, da det synes, at der her i vort Fædeland ikke kan være Trang dertil, efter som det viser sig, at der er Kapitaler tilstede til saa mange og store Foretagender, hvoraf det ene fremkommer og udføres efter det andet. Flertallets Forslag gaar altsaa ud paa at lægge denne Tante til Side, og dets Endringsforslag under Nr. 1 er begrundet i, at de Betragtninger, som tale imod en Beskatning af andre Værdipapirer, ikke i det Mindste ikke i samme Grad tale imod en Beskatning af Præmieobligationer. Disse Obligationer ere jo Papirer, hvormed der er forbundet et Lotteri spil. Men vor Lovgivning har jo vedtaget, at Lotteriet hos os betragtes som et Statsanliggende, der giver Staten Indtægt. Lotteriet giver jo Staten Indtægt allerede derved, at den tager en ikke ubetydelig Fordel ved selve Ordningen af Lotteriet og dernæst gennem Stempelingen af Lotterisedlerne. En Lotteriseddel stemples med 4 Sk., og da der til en Serie hører 6 Sedler, og Prisen paa disse er 25 Rd., saa bliver det et Stempel til 1 pSt.; men vi have jo foruden hele Sedler til lige halve, fjerdedels og ottendedels Sedler, tror jeg, og disse stemples paa samme Maade som de hele Sedler. Der hviler altsaa paa de indenlandske Lotterisedler en høj Stempelafgift, nemlig af mellem 1 og 8 pSt., og dette retfærdiggjør i enhver Henseende, at Obligationer, med hvilke der er forbundet Lotteri, ogsaa undergives Stempeling her i Danmark. Det er desuden ved Lotteriloven forbudt at sælge Deltagelse i den Lodtrækning, hvormed Præmieobligationer give Afgang; men, naar det er forbudt, synes det at være rimeligt, at Deltagelse i denne Lotteritragning foruden, derved at Præmieobligationen bliver beskattet. Vort Endringsforslag under Nr. 1 gaar altsaa ud paa at indskrænke

Lovens Omraade til Præmieobligationer. Jeg skal ikke nærmere gaa ind paa at vise, hvorledes Entelighederne her slutte sig til Lovforslaget, da jeg ikke tror, det vil være nødvendigt. Jeg vil kun gjøre opmærksom paa, at Flertallet har troet at burde simplificere Skalaen, saaledes at vi kun have sa. 6. Tarter, der gaa til 300 Rd. og derover. Jeg vil kun med Hensyn til dette Beløb 300 Rd. give den Dplysning, at efter Alts. hvad der har foreligget Udvalget, gives der saa eller ingen Præmieobligationer, der have en højere Værdi end 300 Rd.; for dette Beløb vil Stempelafgiften være 4 Rd. og for et Beløb derover 5 Rd. Mere have vi ikke troet at burde bringe i Forslag, idet vi vare bange for, at man ellers Intet skulde faae. — Med Hensyn til Redaktionen skal jeg kun tillade mig at gjøre opmærksom paa, at medens Lovforslaget definerer Præmieobligationer som Obligationer, med hvis Indfrielse der er forbundet en Gevinstfordeling ved Lodtrækning, saa indeholder Udvalgets Flertalsforslag den Udvidelse: „med hvis Indfrielse eller Indfrielse“, idet det, efter hvad der foreligger Udvalget, maa antages, at der er Præmieobligationerne, ved hvilke Lotterispil tillige er knyttet til Forrentningen. For det Tilfælde, som jeg anseetlig vilde beklage, at derede Medlemmer ikke ville gaa ind paa Endringsforslaget under Nr. 1, har Udvalgets Flertal forenet sig som aldeles substændt at stille et Forslag under Nr. 2, der modererer Tarten for Obligationernes Stempeling. Vi ere nemlig bestemt af den Anskuelse, at den Stempelafgift, der kræves i ikke saa Tilfælde er for høj, og at den vil være alt for stærkt tilskydende til Omgaaelse af Loven. Vort Forslag gaar derfor ud paa at vende tilbage til den samme Tarte, som fandtes i det Nigsdagen i 1865 forelagte Lovudkast nemlig Tarten for 2den Klases Stempeling. Man vil bedst kunne se, hvilken Betydningen er deraf, og hvilken Bristelse til Omgaaelse der kan opstaa, naar man tager en større Obligation. Vi have sa. dansk-engliske Obligationer til et Beløb af 1000 Skr., og der gives ogsaa fremmede Obligationer, som lyde paa samme Beløb, lad os antage, at en Mand